

MÁSz nagydíjat ért a jó felkészülés

Minden évben már januártól elkezdik a kiállításra szánt egyedek válogatását, külön takarmányozzák őket, hogy elérjék a megfelelő kondíciót a neves eseményre. Az állatok ez alatt a néhány hónap alatt többszöri szelekción esnek át. Papp Sándor szerint ennek köszönheti, hogy XXIV. Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napokon a kiállítás legeredményesebb tenyésztőjévé választották. A Papp Charolais Kft. tulajdonosa és vezetője a show bírálatokon elért helyezéseivel kiérdemelte a MÁSz Tenyésztési Nagydíját is.

Összességében hogyan értékeli a kiállítást?

Mindig is sokra értékeltem az Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napokat. Az országban a legnagyobb és legkiválóbb módon megrendezett szakmai esemény. Az OMÉK inkább bemutató jellegű, a közönségnek, a szakmán kívül állóknak is szól. Itt viszont mi, a szakma tagjai rengeteget tanulhatunk.

Hány éve jár a kiállításra, és mióta visz oda tenyészállatot?

2005-ben vittünk először. Munkámat 1978-ban kezdtem a Szikszói Állami Gazdaságban, akkor ott a charolais tenyésztés már 7 éve zajlott. Azóta kapcsolatban vagyok ezzel a fajtavál.

Mekkora az állatállománya, és hány hektáron gazdálkodik?

300 hektár legelőnk van, a takarmány termőterület pedig 500 hektár a gyepekkel együtt, és 500 hektár a szántó. 300

anyatehenünk van az állományban, és azok szaporulata, amelynek egyedait tenyészállatként értékestjük. Összesen így átlagban 7-800 húsmarhából áll a tenyészetünk.

Milyennek látja az idei versenyt?

Maximálisan elégedett vagyok a rendezőkkel. Idén 20 egyeddel több charolais-t hoztak a kiállításra, mint tavaly, ebből látszik, hogy egyre több gazda kap kedvet az eseményen való részvételhez.

Mindenki színvonalas állatokkal jelent meg.

Franciaországban klasszisokkal nagyobb charolais állomány él, mint nálunk, az onnan érkező bírák tehát profik, mivel rengeteg állatot lebírálnak. Az ilyen eseményeken felvonultatott állatok közt szinte alig van különbség, így nehéz eldönteni a sorrendet, ők mégis képesek erre.

Milyen érzés volt átvenni a díjat? Mi hozhatta meg a sikert Önnek?

Nagyon megtisztelő volt számomra, hogy én vehettem át a díjat. De úgy látom, a többi tenyészetben is hasonlóan jó színvonalú munkát végeznek a gazdák, mint mi. Hogy mégis mi nyertünk, az talán annak az eredménye, hogy több energiát fordítottunk a kiállításra való felkészülésre. Minden évben már januártól kezdjük a kiállításra szánt egyedek válogatását, külön takarmányozzuk őket, hogy elérjék a megfelelő kondíciót a neves eseményre. Az állatok ez alatt a néhány hónap alatt többszöri szelekción esnek át. Mikor elkezdjük őket vezetni, vagyis engedelmességre és a megfelelő mozgásra tanítjuk őket, akkor újra szelektálunk. A kiállításra szánt létszám háromszorosával indulunk az év elején. Mindig van tartalékállatunk is, így ha a kiállítani

kívánt egyeddel történik valami, akkor van más jószág, amelyik helyettesítheti. Tenyészetünkben két ember két hónapon át csak a felkészítést végezte.

Milyen haszna van annak, ha részt vesz tenyészállattal a kiállításon, illetve ha nyer?

Egy ilyen nivós kiállítás remek lehetőség arra, hogy bemutassuk a cégünket, és népszerűsítsük a fajtát is. Nem költünk egyéb marketingre, számunkra ez a legjobb reklám.

Hogyan látja a charolais helyzetét Magyarországon a többi fajtához képest?

Elmondhatjuk, hogy megfelelő a hazai helyzetük, hiszen mi, charolais tenyésztők, vagyis az egyesület törzstenyésztői biztosítjuk (elsősorban) az apaállatot az árutermelők részére. A charolais olyan világfajta, ami más fajtával keresztezve vagy végertermék előállításra is jól alkalmazható. A tenyésztethezőség szempontjából is kedvelt fajta, hiszen a fajtatulajdonság része a szelídség. Megvannak az exportlehetőségeink is, keresik a pedigree-s tenyészállatokat. Felvidékre, Erdélybe, Oroszországba és Ausztriába is exportáltunk. Üszökre és tenyész bikákra is van kereslet. Eredményesen lehet gazdálkodni, hiszen a török piac évek óta elviszi a szaporulatot, a hízó alapanyagot és a tenyészüzőket is. A charolais ugyan származását tekintve francia, de mára világfajtává vált, hiszen minden kontinensen tenyésztik, rendkívül eltérő körülmények között. Meg

A díjat Papp Sándorné vette át

szüksége. A húsmarha fajtáknak szükségük van a mozgásra, ráadásul a legtermészetesebb takarmány a legelőfü. Ha ezt valaki tudja számukra biztosítani, már csak az a kérdés, hogy vállalja-e a vele járó 365 napos munkát. Ugyanis, ahogy mondani szokták: az állattenyésztés a mezőgazdaság nehézipara.

Lesz aki átveszi a tenyészetet, ha nyugdíjba vonul?

Igen, két lányom van, mindkettő a szakmában dolgozik, így nyugodtan rájuk bízhatom majd az állományt.

Mizsei Bernadett

